El Port de la Selva

Si la primera trobada va estar be aquesta segona ha estat millor. L'ACA creix i això dissipa els possibles dubtes que algú pugues tenir i ens encoratja encara mes a fer-ho millor.
Nous amics ens han acompanyat per gaudir d'aquest magnífic cap de setmana: En Josep, Mª Josep, Elena, Josep Mª, Andrea i Alex.

També hem tingut la sort de poder comptar amb la presencia d'uns amics autocaravanistes de Toledo, l'Alfonso i l'Isabel i els seus dos fills Alfonso i Carlos, son sens dubte una família encantadora.

El divendres a la nit ens vam trobar a l'explanada d'accés al Monestir de Sant Pere de Roda, l'alegria del retrobament amb els companys i una estona de tertúlia, cafès i pastes abans de pernoctar.
L'un demà pel matí havent esmorzat ens vam posar en marxa a peu, cap a les restes del Castell de Sant Salvador de Verdera (Va ser un dels castells més importants de l'època romana. La seva antiguitat és semblant a la de Sant Pere de Rodes. existia ja l'any 974, i el 1283, Poncio Huc d'Empúries el va reedificar per primera vegada. La muralla, en part en ruïnes, era emmerlatada i espitllerada. Les torres estan, també, en part enderrocades. La porta d'entrada comunica amb un petit atri i amb una terrassa des d'on es veu tot l'Alt Empordà, el Montgrí i les Gavarres), fent una primera parada a l'ermita de Sta. Helena (reformada darrerament), un cop conquerit el cim vam poder veure les vistes des de dalt el castell, son realment precioses i compensen amb escreix l'esforç de la pujada, després la baixada i visita al Monestir. (Els orígens de Sant Pere de Rodes daten del segle VII. Pertanyia al comtat de Perelada, però aquest mateix segle es va independitzar, i aquest ordre benedictí quedà regit per un abat propi i sotmès a la jerarquia romana. Els monjos van obtenir l'autorització per a traslladar-se a Vila-sacra el 1798, deixant el monestir sol, que fou lamentablement espoliat durant el segle passat.
L'any 1948 va ser declarat Monument Artístic Nacional. L'any 1957 fou restaurada la torre del campanar. Sant Pere de Rodes va ser un focus de cultura; el seu arxiu era ric en obres de gran valor. Quant a la seva biblioteca, que era molt important, fou consumida en part pel foc i la resta se l'endugueren a França. Estructuralment, el monestir té una part de castell feudal, que es posa de manifest per les dues torres espitllerades que s'aixequen per sobre de les restants construccions i una part d'església románica de finals del segle X. El conjunt resulta molt diferent del romànic contemporani i molt més pesat. A l'actualitat, i gràcies a un minuciós treball de restauració, el monestir esdevé un interessant i important monument per a visitar).
A mitja tarda ens vam traslladar amb les autocaravanes fins el Port de la Selva, a l'aparcament que hi ha darrera la platja llarga, on havent estacionat correctament, vam anar a comprar queviures, a prendre un bany i a donar una llarga passejada per aquesta bonica vila, després de sopar vam anar a seure una estona a la platja, la temperatura era ideal i les vistes magnifiques, si estava d'allò mes be.
Diumenge pel mati bany a la platja i després dinar a la Selva de Mar, cafès i postres van precedir un emotiu comiat, ja que molts de nosaltres no ens tornarem a retrobar fins passat l'estiu.